

Rišon/Kohen 18,1-14 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 18)

Vajera elav HAŠEM be'Elonej Mamre vehu jošev petah-ha'ohel kehom hajom.

1 I ukaza mu se VJEČNI u ravnicama Mamre, dok za dnevne žege sjedaše na ulazu u šator. 2 Podiže pogled i ugleda, gle tri čovjeka stajahu pred njim. On ih ugleda te potrča prema njima s ulaza šatora i pokloni se do zemlje. 3 Pa reče: »Gospodo moja, ako bih, molim vas, našao milost u očima tvojim, nemoj, molim te, mimoići sluge svojega! 4 Nek' se donese malo vode: molim vas, operite noge svoje i pod stablom otpočinite. 5 Donijet ću zalogaj kruha da nahranite srce svoje prije nego li pođete dalje, budući da ste sluzi svome navratili.« Oni rekoše: »Tako ćeš učiniti, onako kako reče!« 6 I požuri Avraham do šatora k Sari pa joj reče: »Brzo! Tri mjerice neprosijanog brašna, prosijanog brašna! Zamijesi i napravi kolače!« 7 Zatim Avraham otrča do stoke, uhvati tele, mlado i dobro, i dade ga momku koji se požuri da ga pripremi. 8 Pa uzme masla i mlijeka i tele koje zgotovi i stavi (to) pred njih, a on stajaše nad njima, pod stablom, i oni jedoše. 9 I rekoše mu: »Gdje je Sara, žena tvoja?« A on reče »Eno je u šatoru«. 10 A on reče: »Svakako ću se vratiti k tebi u ovo vrijeme dogodine; bit će života i gle sin Sari ženi tvojoj.« I Sara ču na ulazu u šator, (koji bješe) iza njega. 11 A Avraham i Sara bijahu stari, u poodmakloj dobi. U Sare bijaše prestalo što biva u žena. 12 I Sara se nasmija u sebi i govoraše: »Pošto sam uvenula, hoću li opet imati glatku kožu? I muž je moj star!« 13 I reče VJEČNI Avrahamu: »A zašto se Sara smijaše govoreći: 'Je li to istina da ću roditi iako sam ostarjela?' 14 Ima li išta da je iznad VJEČNOG? U to naznačeno vrijeme ja ću se vratiti, u to vrijeme dogodine, bit će života i Sara će sina imati.«

Šeni/Levi 18,15-33 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vatehaheš Sara lemor lo cahakti ki jare'a vajomer lo ki cahakt.

15 A Sara poreče rekavši: »Nisam se smijala«, jer se prestrašila. A on reče: »Ne, nego si se smijala!« 16 Ljudi ustanu od tamo i zagledaju se prema Sedomu, a Avraham pođe s njima da ih isprati. 17 I reče VJEČNI: »Hoću li sakriti od Avrahama što činim, 18 kad će od Avrahama sigurno nastati velik i moćan narod i svi narodi zemlje bit će blagosloveni kroz njega? 19 Bdiem nad njim jer zapovijeda djeci svojoj i domu svom nakon njega da čuvaju put VJEČNOG, radeći što je dobro i pravedno, tako da VJEČNI može dovesti na Avrahama što mu je rekao.« 20 Onda VJEČNI reče: »Jer je vika na Sedom i Gomoru postala velika i njihov grijeh je vrlo težak. 21 Sići ću i vidjeti: ako rade zaista prema viki koja je do mene stigla, onda će biti uništenje. A ako ne, ja ću znati.« 22 Ljudi se okrenu otamo i odoše u Sedom, a Avraham je još stajao pred VJEČNIM. 23 Avraham stupi naprijed i reče: »Hoćeš li čak uništiti i pravednoga sa zlima? 24 Možda ima pedeset pravednih u gradu, hoćeš li radije uništiti to mjesto nego ga poštediti zbog pedeset pravednih koji budu ondje? 25 Bilo svetogrđe za Tebe da učiniš tako da dovedeš smrt na pravednoga zajedno sa zlim, pa bi pravednici bili poput zlih. Bilo bi to svetogrđe za Tebe! Zar neće Sudac čitave zemlje vršiti pravdu?« 26 Reče VJEČNI: »Ako nađem u Sedomu pedeset pravednih u gradu, poštediti ću zbog njih cijelo mjesto.« 27 Avraham odgovori i reče: »Evo, gle, počeo sam govoriti svom G-spodu iako sam prah i pepeo! 28 Možda pedesetorici pravednika nedostaje pet, hoćeš li uništiti sav grad zbog tih pet?« On reče: »Neću ga uništiti ako ih

ondje nađem četrdeset i pet«. 29 On Mu nastavi govoriti i reče: »Možda ih se četrdeset nađe ondje?«. I on reče: »Neću to učiniti zbog te četrdesetorice«. 30 A on reče: »Neka se moj G-spod ne razljuti i ja ću govoriti. Ako Možda ih se trideset nađe ondje?«. I on reče: »Neću to učiniti ako ih ondje nađem trideset.« 31 A on reče: »Evo želio bih opet govoriti svom G-spodu«. » Možda ih se dvadeset nađe ondje?« On reče: »Neću ga uništiti ako ih ondje nađem dvadeset«. 32 I on reče: » Neka se moj G-spod ne razljuti i ja ću govoriti još samo jednom: Možda ih se deset nađe ondje?« I On reče: »Neću ga uništiti ako ih ondje nađem deset«. 33 I VJEČNI ode kad je završio razgovor s Avrahamom, a Avraham se vrati na svoje mjesto.

Šliši 19,1-20 -- Treći Pozvanik

(poglavlje 19)

Vajavo'u šenej hamal'ahim Sdoma ba'erev veLot jošev beša'ar-Sdom vajar-Lot vajakom likratam vajištahu apajim arca.

1 Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu dok je Lot sjedio na vratima Sodome. Kad ih Lot ugleda, ustade i pođe im ususret. Nakloni se licem do zemlje, 2 a onda im reče: »Molim, gospodo, svrnite u kuću svoga sluge da noć provedete i noge operete; a onda možete na put rano.« A oni rekoše: »Ne, noć ćemo provesti na trgu.« 3 Ali ih on uporno navraćae, i oni se uvratiše k njemu i udoše u njegovu kuću. On ih ugosti, ispeče pogaču te blagovaše. 4 Još ne bijahu legli na počinak, kad građani Sodome, mladi i stari, sav narod do posljednjeg čovjeka, opkole kuću. 5 Zovnu Lota pa mu reknu: »Gdje su ljudi što su noćas došli k tebi? Izvedi nam ih da ih se namilujemo!« 6 Lot iziđe k njima na ulaz, a za sobom zatvori vrata. 7 »Braćo moja«, reče on, »molim vas, ne činite toga zla! 8 Imam, evo, dvije kćeri s kojima još čovjek nije imao dodira: njih ću vam izvesti pa činite s njima što želite; samo ovim ljudima nemojte ništa učiniti jer su došli pod sjenu moga krova.« 9 »Odstupi odatle!« - rekoše. - »Došao kao dotepenac, a za suca se već postavlja. Sad ćemo mi s tobom gore nego s njima.« I nasrnuše na jadnika Lota i navališe na vrata da ih razbiju. 10 Ali ona dvojica pruže ruke van, povukoše Lota k sebi u kuću i zatvore vrata; 11a ljude pred vratima, mlade i stare, zablješte tako da nisu mogli naći vrata. 12 Onda ona dvojica upitaju Lota: »Koga još ovdje imaš: sinove i kćeri, sve koje imaš u gradu iz mjesta izvedi! 13 Jer mi ćemo zatrti ovo mjesto: vika je na njih pred VJEČNIM postala tolika te nas VJEČNI posla da ga uništimo.« 14 Iziđe Lot da to kaže svojim budućim zetovima koji namjeravahu uzeti njegove kćeri te reče: »Na noge! Odlazite iz ovog mjesta jer će VJEČNI uništiti grad!« Ali je u očima svojih budućih zetova ispao kao da zbija šalu. 15 Kako zora puče, anđeli navale na Lota govoreći: »Na noge! Uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje da ne budeš zatrt kaznom grada!« 16 Ali on oklijevaše. Zato ga oni uzeše za ruku, a tako i njegovu ženu i njegove dvije kćeri i - po smilovanju VJEČNOMnu nad njim - odvedoše ih i ostaviše izvan grada. 17 Kad ih izvedoše u polje, jedan progovori: »Bježi da život spasiš! Ne obaziri se niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo da ne budeš zatrt!« 18 Ali Lot odvrati: »Nemoj, gospodine! 19 Nego ako je tvoj sluga našao milost u tvojim očima - a toliko milosrđe već si mi iskazao spasivši mi život - ja ne mogu pobjeći u brdo a da me nesreća ne snađe i ne poginem. 20 Eno onamo grada; dosta je blizu da u nj pobjegnem, a mjesto je tako malo. Daj da onamo bježim - mjesto je zbilja maleno - daj da život spasim!«

Revi'i 19,21-21,4 -- Četvrti Pozvanik

Vajomer elav hine nasati faneha gam ladavar haze levilti hofki et-ha'ir ašer dibarta.

21 Odgovori mu: »Uslišat ću ti i tu molbu i neću zatrti grada o kojemu govoriš. 22 Brzo! Bježi onamo, jer ne mogu ništa činiti dok ti onamo ne stigneš.« Zato se onaj grad zove Coar. 23 Kako je sunce na zemlju izlazilo i Lot ulazio u Coar, 24 VJEČNI zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem 25 i uništi one gradove i svu onu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji. 26 A Lotova se žena obazre i pretvori se u stup soli. 27 Sutradan u rano jutro Avraham se požuri na mjesto gdje je stajao pred VJEČNIM, 28 upravi pogled prema Sodomi i Gomori i svoj ravnici u daljini: i vidje kako se diže dim nad zemljom kao dim kakve klačine. 29 Tako se B-g, dok je zatirao gradove u ravnici u kojima je Lot boravio, sjetio Avrahama i uklonio Lota ispred propasti. 30 Lot se bojao boraviti u Coaru, pa sa svoje dvije kćeri ode gore iz Coara i nastani se u brdu. On i njegove dvije kćeri živjeli su u pećini. 31 Starija reče mlađoj: »Otac nam ostarje, a muža na zemlji nema da bude s nama, kako je običaj po svem svijetu. 32 Hajdemo oca opiti vinom, pa s njime leći: tako ćemo s ocem sačuvati potomstvo.« 33 One noći opiju oca vinom, i starija ode te legne sa svojim ocem, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala. 34 Sutradan starija reče mlađoj: »Sinoć sam, eto, ležala ja s našim ocem; napojimo ga vinom i noćas, pa idi ti i s njim lezi: tako ćemo ocu sačuvati potomstvo.« 35 Opiju oca vinom i one noći te mlađa ode i s njim legne, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala. 36 Tako obje Lotove kćeri zanesu s ocem. 37 Starija rodi sina i nadjenu mu ime Moav. On je praotac današnjih Moavaca. 38 I mlađa rodi sina i nadjene mu ime Ben Ami. On je praotac današnjih Amonaca.

(poglavlje 20)

1 Odande Avraham krene u krajeve Negeba i nastani se između Kadeša i Šura. Dok je boravio kao pridošlica u Geraru, 2 rekao je Avraham za svoju ženu Saru da mu je sestra. I Avimelek, kralj gerarski, uze Saru sebi. 3 Ali B-g dođe Avimeleku noću u snu te mu reče: »Zbog žene koju si uzeo moraš umrijeti, jer je ona žena udata.« 4 A nije se Avimelek k njoj približavao. Zato reče: »G-spode, zar ćeš pravednika pogubiti? 5 Zar mi on nije rekao: 'Ona mi je sestra.' A ona mi je sama rekla: 'On je moj brat.' Čiste sam savjesti i neokaljanih ruku ovo učinio.« 6 B-g mu odvrati u snu: »Znam da si to učinio čiste savjesti; i ja sam te zadržavao da protiv mene ne griješiš; i nisam dopuštao da je dotakneš. 7 Sada vrati čovjeku ženu njegovu; prorok je on; molit će se za tebe da ostaneš na životu. Ako je ne vratiš, znaj da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji.« 8 Rano ujutro Avimelek ustane, sazove sve svoje sluge i kaže im sve što je bilo, a ljudi se veoma uplaše. 9 Potom Avimelek dozva Avrahama te mu reče: »Što si nam učinio! Čime sam se ja ogriješio prema tebi da izložiš mene i moje kraljevstvo velikoj grehoti? Ponio si se prema meni kako ne valja. 10 Što si, dakle, na umu imao«, upita dalje Avimelek, »kad si tako radio?« 11 Avraham uzvrat: »Zbilja sam držao da nema B-žjeg straha u ovome mjestu, pa će me ljudi ubiti zbog moje žene. 12 A onda, ona je uistinu moja sestra: kći je moga oca, iako ne i moje majke, pa je pošla za me. 13 A kad me B-g udaljio od doma očeva, rekoh joj: 'Ovu mi uslugu učini: kamo god dođemo, reci o meni da sam ti brat.'« 14 Avimelek uzme ovaca i goveda, sluga i sluškinja pa ih dade Avrahamu; vrati mu i njegovu ženu Saru. 15 Avimelek zatim reče: »Evo, moja ti je zemlja otvorena. Nastani se gdje ti se sviđi!« 16 A Sari reče: »Evo tisuću srebrnika što ih dajem tvome bratu: neka ti budu koprenom pred očima sviju što su s tobom. Ti si svakako opravdana.« 17 Avraham se pomoli B-gu, i B-g ozdravi Avimeleka, njegovu ženu i njegove sluškinje, tako te opet mogahu rađati. 18 Jer VJEČNI bijaše zbog Sare, Avrahamove žene, zatvorio svaku utrobu u domu Avimelekovu.

(poglavlje 21)

1 VJEČNI se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao: 2 Sara začne i rodi Avrahamu sina u njegovoj starosti - u vrijeme koje je B-g označio. 3 Avraham nadjene ime Jichak svome sinu što mu ga Sara rodi. 4 I poslije osam dana obreza Avraham svoga sina Jichaka, kako mu je B-g naredio.

Hamiši 21,5-21 -- Peti Pozvanik

Ve'Avraham ben-me'at šana behivaled lo et Jichak beno.

5 Avrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin Jichak. 6 Sara reče: »Dade mi B-g da se nasmijem, i tko god to čuje nasmijati će mi se.« 7 Još doda: »Tko bi ikad rekao Avrahamu: djecu će ti Sara dojit! Ipak sina mu rodih u starosti«. 8 Dijete je raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji Jichak bijaše od sise odbijen Avraham priredi veliku gozbu. 9 Jednom opazi Sara gdje se sin koga je Egipćanka Hagar Avrahamu rodila igra s njezinim sinom Jichakom, 10 pa reče Avrahamu: »Otjeraj tu sluškinju i njezina sina, jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom - s Jichakom!« 11 To je Avrahamu bilo nemilo, jer je i Jišmael bio njegov sin. 12 Ali B-g reče Avrahamu: »Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Jichakovo potomstvo tebi ovjekovječiti ime. 13 I od sina tvoje sluškinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak.« 14 Rano ujutro Avraham uze kruha i mješanicu vode pa dade Hagar; stavi to na njezina ramena, zajedno s dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo tamo po pustinji Beer Ševe. 15 Potrošivši vodu iz mješinice, ostavi dijete pod jednim grmom, 16 a sama ode i sjede nasuprot, daleko koliko lûk može dobaciti. Govorila je u sebi: »Neću da vidim kako dijete umire.« Sjedeći tako, udari u jecanje. 17 B-g ču plač dječaka te anđeo B-žji zovne s neba Hagar i reče joj: »Što ti je, Hagar? Ne boj se! Jer je B-g čuo plač dječaka u njegovoj nevolji. 18 Na noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću podići velik narod.« 19 Tada joj B-g otvori oči pa ona opazi studenac. Ode i napuni vodom mješanicu pa napoji dječaka. 20 B-g je bio s dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao vješt u strijeljanju iz lûka. 21 Dom mu bijaše u pustinji Paran; a njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje egipatske.

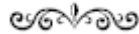

Šiši 21,22-34 -- Šesti Pozvanik

Vajehi ba'et hahi vajomer Avimeleh uFihol sar-ceva'o el-Avraham lemor Elohim imeha behol ašer-ata ose.

22 U to vrijeme Avimelek - koga je pratio Fikol, zapovjednik njegove vojske - reče Avrahamu: »B-g je s tobom u svemu što radiš. 23 Stoga mi se ovdje i sada zakuni B-gom da nećeš varati ni mene ni moju rodbinu i prijatelje, nego da ćeš se prema meni i prema zemlji u kojoj sad boraviš ponašati pošteno, kao što sam se ja prema tebi ponio.« 24 »Kunem se«, odgovori Avraham. 25 Onda Avraham prekori Avimeleka zbog zdenca vode što su ga Avimelekove sluge bile prisvojile. 26 A Avimelek reče: »Ne znam tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti sam ja o tome čuo, osim danas.« 27 Avraham uzme ovaca i goveda pa ih dade Avimeleku te njih dvojica sklope savez. 28 Potom Avraham razluči napose sedam janjaca od stada. 29 Nato Avimelek zapita Avrahama: »Što znači ovih sedam janjaca koje si na stranu stavio?« 30 A on odgovori: »Primi ovih sedam janjaca iz moje ruke

da mi bude dokazom da sam ja iskopao ovaj zdenac.« 31 Zato se ono mjesto nazvalo Beer Ševa; jer se njih dvojica ondje zakleše. 32 Pošto su sklopili savez kod Beer Ševe, Avimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i vrata se u zemlju Filistejaca. 33 Avraham zasadi kod Beer Ševe tamarisku i ondje zazove ime VJEČNOG - B-ga vječnoga. 34 Dugo je vremena Avraham proveo u zemlji filistejskoj kao pridošlica.

Švi'i 22,1-24 -- Sedmi Pozvanik

(poglavlje 22)

Vajehi ahar hadevarim ha'ele veba'Elohim nisa et-Avraham vajomer elav Avraham vajomer hineni.

1 Poslije tih događaja B-g stavi Avrahama na kušnju. Zovnu ga: »Avrahame!« On odgovori: »Evo me!« 2 B-g nastavi: »Uzmi svoga sina, jedinca svoga Jichaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati.« 3 Ujutro Avraham podrani, osamari magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog sina Jichaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi se na mjesto koje mu je B-g označio. 4 Treći dan Avraham podigne oči i opazi mjesto izdaleka. 5 Avraham onda reče slugama: »Vi ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama.« 6 Avraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Jichaka, a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno. 7 Onda Jichak reče svome ocu Avrahamu: »Oče!« »Evo me, sine!« - javi se on. »Evo kремена i drva«, opet će sin, »ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?« 8 »B-g će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj!« - odgovori Avraham. I nastave put. 9 Stignu na mjesto o kojemu je B-g govorio. Ondje Avraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Jichaka i položi ga po drvima na žrtvenik. 10 Pruži sad Avraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina. 11 Uto ga zovne s neba anđeo VJEČNOG i poviče: »Avrahame! Avrahame!« »Evo me!« - odgovori on. 12 »Ne spuštaj ruku na dječaka«, reče, »niti mu što čini! Sad, evo, znam da se B-ga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga.« 13 Podiže Avraham oči i pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se zappleo u grmu. Tako Avraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svoga sina. 14 Onome mjestu Avraham dade ime »VJEČNI provida«. Zato se danas veli: »Na brdu providanja VJEČNOG.« 15 Anđeo VJEČNOG zovne Avrahama s neba drugi put 16 i reče: »Kunem se samim sobom, izjavljuje VJEČNI: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, 17 svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. 18 Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.« 19 Zatim se Avraham vrati k svojim slugama pa se zajedno upute u Beer Ševu. U Beer Ševi se Avraham nastani. 20 Poslije tih događaja obavijeste Avrahama: »I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu: 21 njegova prvorođenca Usa, brata mu Buza i Kemuela - oca Aramova, 22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela.« 23 Betuel je bio otac Rivkin. Njih je osam rodila Milka Nahoru, Avrahamovu bratu. 24 A i njegova suložnica, kojoj bijaše ime Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

Maftir 22,20-24

Vajehi aharej hadevarim ha'ele vajugad le-Avraham lemor hine jalda Milka gam-hi banim le-Nahor ahiha.

20 Poslije tih događaja obavijeste Avrahama: »I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu: 21 njegova prvorođenca Usa, brata mu Buza i Kemuela - oca Aramova, 22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela.« 23 Betuel je bio otac Rivkin. Njih je osam rodila Milka Nahoru, Avrahamovu bratu. 24 A i njegova suložnica, kojoj bijaše ime Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

Haftara - Vajera

Kraljevi II 4,1 - 4,37 (Sfaradim: Kraljevi II 4,1 - 4,23)

(poglavlje 4)

Ve'iša ahat minšej venej-hanevi'im ca'aka el-Eliša lemor avdeha iši met ve'atah jadata ki avdeha haja jare et- HAŠEM vehanoše ba lakahat et-šenej jeladaj lo la'avadim.

1 Žena jednoga od proročkih sinova zamoli Elišaa ovako: »Tvoj sluga, moj muž, umro je; a znaš da se tvoj sluga bojao VJEČNOG. Sada je došao vjerovnik da mi uzme oba sina i učini ih svojim robovima.« 2 Eliša joj reče: »Što ti mogu učiniti! Reci mi što imaš u kući?« Ona odgovori: »Tvoja sluškinja nema ništa u kući, osim vrča ulja.« 3 Tada joj reče: »Idi i posudi od svih svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih ne bude premalo! 4 Zatim se vrati kući, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima i nalijevaj ulje u sve te sudove i pune stavlja na stranu.« 5 I ode ona od njega, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj dodavali sudove, a ona ih punila. 6 I kad se sudovi napuniše, reče ona svome sinu: »Dodaj mi još jedan sud!« Ali joj on odgovori: »Nema više sudova.« I ulje stade. 7 Ona ode i kaza čovjeku B-žjem, a on joj reče: »Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug, a od ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi!« 8 Jednoga je dana Eliša prolazio kroza Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga pozva k stolu. Odonda, kad god prolazaše onuda, uvratio bi se k njoj na jelo. 9 Ona reče svome mužu: »Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek B-žji što prolazi ovuda. 10 Načinimo mu sobicu na krovu, stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i svjetiljku: kad dođe k nama, povući će se onamo.« 11 Jednoga dana dođe on onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje. 12 Reče zatim svome momku Gehaziju: »Pozovi tu Šunamku!« On je pozva te ona stade preda nj. 13 I još mu reče: »Kaži joj: 'Lijepo se brineš za nas. Što možemo učiniti za te? Treba li reći riječ za te kralju ili vojskovođi?« Ali ona odgovori: »Ja živim usred svoga naroda.« 14 On nastavi: »Dakle, što da učinimo za nju?« Gehazi odgovori: »Eto, nema sina, a muž joj je vremešan.« 15 A on reče: »Pozovi je!« Pozva je, a ona stade kod ulaza. 16 »Dogodine u ovo doba«, reče joj, »zagrlit ćeš sina u naručju.« A ona reče: »Ne, gospodaru moj, ne varaj službenice svoje!« 17 Ali je žena doista zatrudnjela i rodila je sina druge godine u ono doba, kako joj je rekao Eliša. 18 Dječak je rastao. Jednoga dana ode ocu kod žetelaca. 19 I potuži se ocu: »Jao, glava, glava moja!« A otac zapovjedi jednom momku da ga odnese majci. 20 On ga uze i odvede ga njegovoj majci. Na njenim je koljenima ostao do podne i onda umrije. 21 Ona tada ode gore i položi ga u postelju B-žjega čovjeka. Izišla je zatim i zaključala vrata. 22 Potom je pozvala svoga muža i rekla: »Pošalji mi jednoga od momaka i jednu magaricu; otrčat ću do čovjeka B-žjeg i vratit ću se.« 23 On je upita: »Zašto da danas pođeš k njemu? Nije ni mlađak niti je šabat.« Ali ona odgovori: »Ostaj u miru!« 24 Pošto joj je momak osamario magaricu, ona će mu: »Povedi i pođi! Ne zadržavaj me na putu, osim ako ti naredim.« 25 Ode ona i dođe k čovjeku B-žjem, na goru Karmel. Kada je čovjek B-žji ugleda izdaleka, reče svome momku Gehaziju: »Evo one Šunamke. 26 Otrči pred nju i pitaj je: 'Kako si? Je li ti muž dobro? Je li ti dijete zdravo?'« Ona odgovori: »Zdravi smo.« 27 Kada je stigla do čovjeka B-žjega na gori, obujmi mu noge. Gehazi pristupi da je odmakne, ali mu čovjek B-žji reče: »Pusti je jer joj je duša ojađena. VJEČNI mi krije, nije mi ništa objavio.« 28 A ona reče: »Zar sam ja tražila sina od svoga gospodara? Nisam li ti govorila da me ne zavaravaš?« 29 On tada reče Gehaziju: »Opaši se, uzmi u ruku moj štap pa idi! Ako koga susretneš, ne pozdravljaj ga; ako te tko pozdravi, ne odzdravljaj mu. Moj štap položi na

dječaka.« 30 Ali dječakova majka reče: »Života mi VJEČNOG i tvoga, neću te ostaviti!« On tada ustade i pođe za njom. 31 Gehazi je otišao prije njih i položio štap na dječaka, ali ne bješe ni glasa ni odziva. Vрати se on pred Elišu i javi mu: »Dječak se nije probudio.« 32 Eliša uđe u kuću i nađe dječaka gdje mrtav leži na njegovoj postelji. 33 Ušavši, zatvori vrata za sobom i pomoli se VJEČNOM. 34 Zatim se pope na postelju, leže na dječaka, položi svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, svoje ruke na njegove ruke; disao je nad njim te se ugrijalo tijelo dječakovo. 35 Potom ustade i prošeta se po kući tamo amo, zatim se opet pope i disaše nad njim. A dječak tada kihnu sedam puta i otvori oči. 36 I zovnu Eliša Gehazija i reče: »Pozovi tu Šunamku.« On je pozva. Kad je stigla preda nj, reče joj: »Uzmi svoga sina.« 37 Ona, ušavši, pade mu pred noge i pokloni se do zemlje. Zatim uze svoga sina te iziđe.

Minha

Kriat Tora (Paraša Hajej Sara)

Berešit 23,1-16

(poglavlje 23)

Vajihju hajej Sara me'a šana ve'esrim šana veševa šanim šnej hajej Sara.

1 Duljina Sarina života bila je stotinu dvadeset i sedam godina. 2 Sara umrije u Kirjat Arbi, to jest u Hebronu, u zemlji kanaanskoj; i Avraham uđe u žalost za Sarom i naricaše za njom. 3 Potom se Avraham digne ispred svoje pokojnice te prozbori sinovima Hetovim: 4 »Premda sam ja među vama doseljeni stranac, prodajte mi zemljište za grob među vama, tako da mogu iznijeti svoju pokojnicu i sahraniti je.« 5 A sinovi Hetovi odgovore Avrahamu: 6 »Gospodine, saslušaj nas! Ti si izabranik B-žji u našoj sredini. Pokopaj svoju pokojnicu u našem najbيرانijem grobu. Nitko ti od nas neće odbiti svoga groba da mogneš sahraniti svoju pokojnicu.« 7 Nato se Avraham diže pa se mještanima, sinovima Hetovim, duboko pokloni 8 te im reče: »Ako se slažete da svoju pokojnicu uklonim i sahranim, čujte me: zauzmite se za me kod Efrona, sina Soharova, 9 da mi proda spilju Makpelu što njemu pripada a nalazi se na kraju njegova posjeda; neka mi je za punu cijenu, u vašoj nazočnosti, proda u vlasništvo za sahranjivanje.« 10 A Efron je sjedio sa sinovima Hetovim. Potom Efron, Hetit, odgovori Avrahamu da ga čuju sinovi Hetovi svojim ušima - svi koji su sjedili u vijeću onoga grada: 11 »Ne, moj gospodine! Saslušaj mene! Ja tebi dajem poljanu i spilju što je na njoj; darujem ti to pred sinovima svoga naroda. Sahrani svoju pokojnicu.« 12 Avraham se duboko nakloni mještanima, 13 a onda progovori Efronu da mještani čuju na svoje uši: »Ded me samo poslušaj! Dajem ti cijenu za poljanu; primi je od mene da ondje mogu sahraniti svoju pokojnicu!« 14 Efron odgovori Avrahamu: 15 »Čuj me, moj gospodine: zemljište u vrijednosti od četiri stotine srebrnika, što je to tebi i meni! Sahrani, dakle, svoju pokojnicu!« 16 Avraham se složi s Efronom; isplati Avraham Efronu novac što ga je spomenuo tako da su na svoje uši čuli sinovi Hetovi - četiri stotine srebrnika trgovačke mjere.

Aliju Rišon preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda